

**ПРЕЗЕНТАЦІЯ НА ТЕМУ:
«УТВОРЕННЯ ДЕРЖАВИ
ІЗРАЇЛЬ ТА АРАБО-ІЗРАЇЛЬСЬКІ
ВІЙНИ»**

Підготували:

Студентки магістратури 51 ІП групи

Савельєва О.В. та Куц Н.В.

ІЗРАЇЛЬ

Держава Ізраїль — країна в південно-західній Азії на південно-східному узбережжі Середземного моря. Її незалежність проголошено 14 травня 1948 року на підставі резолюції Генеральної Асамблеї ООН №181 від 29 листопада 1947 року.

ПОХОДЖЕННЯ НАЗВИ

Впродовж останніх трьох тисячоліть слово «Ізраїль» позначало як Землю Ізраїльську, так і весь єврейський народ.

Перша в історії згадка слова «Ізраїль» була знайдена на стелі Мернептаха на території Стародавнього Єгипту (кінець XIII століття до н. е.) та належить до народу, а не до країни.

Сучасна держава була названа «Медінат Ізраель» — *Держава Ізраїлю*. У перші тижні незалежності уряд нової держави для позначення громадян країни вибрав слово «ізраїльтяни». Вперше воно було згадане офіційно у виступі першого міністра закордонних справ Моше Шарета.

ІСТОРІЯ

Одним із центральних завдань сіонізму було створення єврейської держави. Таку державу сіоністи вирішили створити на території Палестини. З 80-их років 19 століття сюди почали переселятись євреї з країн Східної Європи. Після утворення 1897 року Всесвітньої сіоністської організації (ВСО) сіоністи стали створювати трести, які фінансували переселення євреїв до Палестини.

ПЕРША СВІТОВА ВІЙНА

В роки Першої Світової війни Близький Схід став ареною військових дій між Туреччиною та державами Антанти. Для успіху у війні проти Туреччини Антанта шукала підтримки у арабів. Але у 1916 року Британія уклала секретний договір із Францією про післявоєнний розподіл азійської частини Османської імперії (догові Сайкс-Піко), за яким Палестина залишалась в руках Британії.

- ✘ 2 листопада 1917 року міністр закордонних справ Британії Бальфур виступив із декларацією, за якою дозволялося створення в Палестині національного осередку для євреїв.
- ✘ 25 квітня 1920 року на конференції в Сан-Ремо Верховна рада Антанти надала Великій Британії мандат на управління Палестиною.

АНТИКОЛОНІАЛЬНИЙ РУХ

З початку 1930-х років, зі зростанням сіоністської колонізації, почав активізуватись арабський антиколоніальний рух. У жовтні 1930 року британський уряд випустив офіційну заяву — «Білу книгу», у якій декларував, що євреї не повинні претендувати на управління Палестиною. Сіоністи негативно поставились до «Білої книги» і вимагали більшої самостійності для єврейського населення.

НА ШЛЯХУ ДО НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Після Другої світової війни сіоністи, вимагаючи більшої самостійності, перейшли до терористичної діяльності. Завершення колоніального правління Британії вже було очевидним, тому у лютому 1947 року Британія передала палестинське питання до ООН. 2 листопада Генеральна Асамблея ООН ухвалила резолюцію №181 про припинення британського мандату і розподіл Палестини на дві держави.

**БЕН-ГУРИОН ПРОГОЛОШУЄ СТВОРЕННЯ ДЕРЖАВИ
ІЗРАЇЛЬ 14 ТРАВНЯ 1948 РОКУ**

14 травн 1948 року ВСО та лідери єврейської спільноти Палестини проголосили створення Держави Ізраїль згідно з резолюцією Генеральної Асамблеї.

АРАБО-ІЗРАЇЛЬСЬКІ ВІЙНИ

КРАЇНИ-УЧАСНИЦІ

1) Ізраїль

2) Єгипет

3) Йорданія

4) Сирія

5) Ірак

6) Ліван

7) Саудівська Аравія

8) Ємен

ПЕРЕБІГ ТА РЕЗУЛЬТАТИ ВІЙНИ

1949 року ізраїльська армія захопила південний Негев, 1951 року — північ Синайського півострова. За підтримки Франції та Великої Британії 1956-57 року Ізраїль захопив Синайський півострів до Суецького каналу та Сектор Газа. В 1965-66 вторглись до Західного берега ріки Йордан.

Результатом війни стали 6,7 тис. км² території Палестинської арабської держави на користь Ізраїлю.

ШЕСТИДЕННА ВІЙНА 1967 Р.

НАСЛІДКИ ВОЄННОГО КОНФЛІКТУ

В результаті шестиденної війни 1967 року Ізраїль захопив Західний берег ріки Йордан, сирійські Голанські висоти та знову єгипетський Синайський півострів.

22 листопада — Рада Безпеки ООН одностайно ухвалила резолюцію 242, яка вимагала «встановлення справедливого та міцного миру на Близькому Сході».

В різних країнах арабського світу відбулися масові маніфестації на підтримку Сирії, Йорданії та Єгипту.

ВІЙНА НА ВИСНАЖЕННЯ

1967-1969 рр. року в зоні Суецького каналу відбулась війна на виснаження.

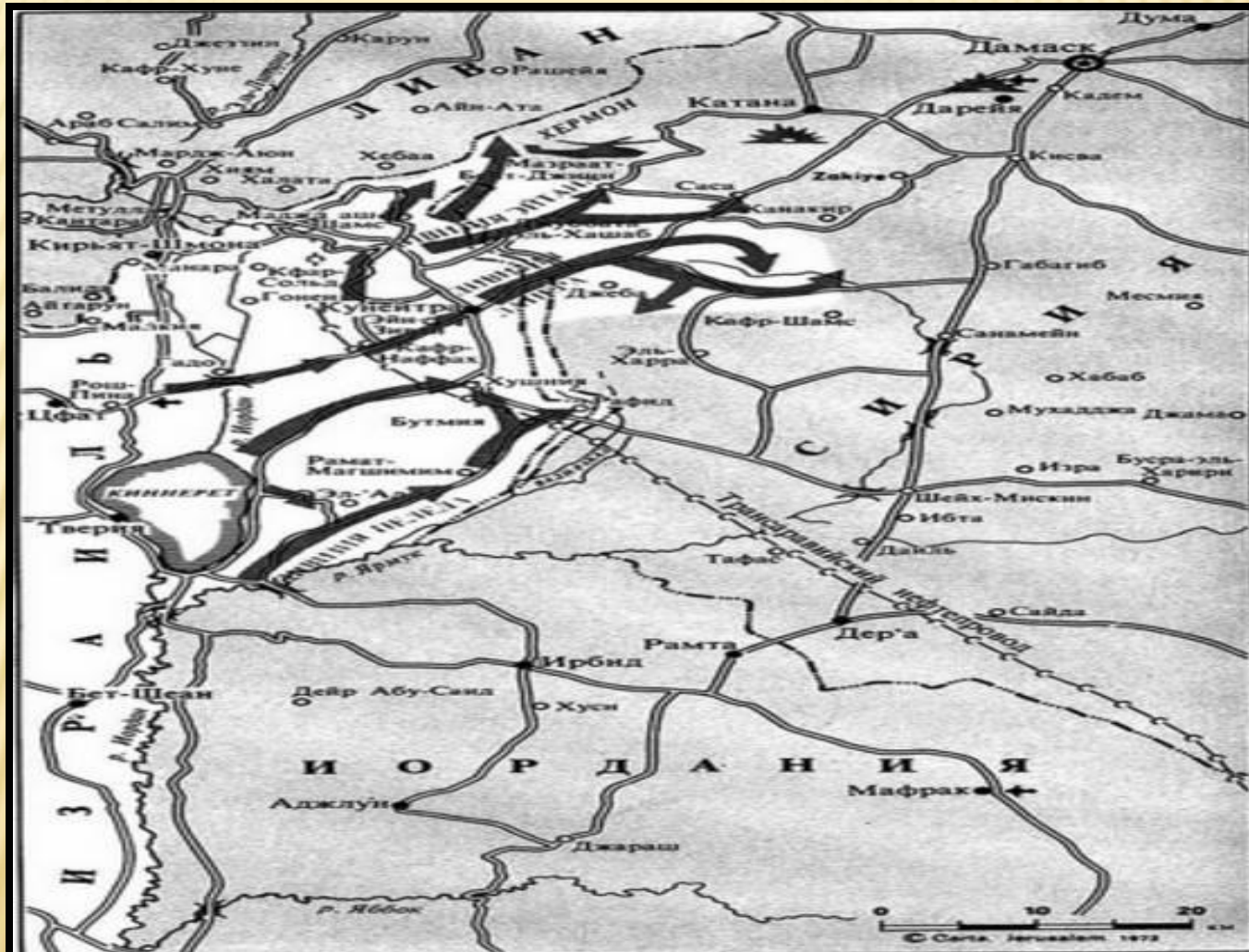
Її результати наступні:

- 1) Провал спроб Ізраїлю виснажити сили арабських держав і тим самим забезпечити собі безпеку.
- 2) Зміцнення обороноздатності Єгипту і Сирії.

1973-1974 РР. ДРУГА АРАБО-ІЗРАЇЛЬСЬКА ВІЙНА.

десантно-диверсійні сили, доставлені на вертольотах
бомбардировочний наліт
наступлення

0 10 20 км
© Карта, Єрусалим, 1973

РЕЗУЛЬТАТИ ВІЙНИ

- 1) Розвінчання міфу про непереможність армії Ізраїлю.
- 2) Укладання Кемп-Девідської угоди між Ізраїлем і Єгиптом: Ізраїль вивів свої війська з території Єгипту.

ВИТОКИ ПЕРШОЇ ЛІВАНСЬКОЇ ВІЙНИ

Кемп-Девідська угода не змогла встановити стабільний мир у регіоні.

1978 року ізраїльська армія вторглась до південного Лівану. У серпні 1980 року об'єднаний Єрусалим проголошено столицею Ізраїлю, але світова спільнота не визнала це. В 1981 та 1982 роках ізраїльська армія знову напала на Ліван (Перша ліванська війна).

НАСЛІДКИ ПЕРШОЇ ЛІВАНСЬКОЇ ВІЙНИ

1) Створення Ізраїлем «зони безпеки» на півдні Лівану.

2) Введення на територію Лівану сирійських військ, які фактично встановили контроль над країною.

ПОДАЛЬШІ ВІЙСЬКОВІ КОНФЛІКТИ

Під час Війни в Перській затоці 1990 року Ізраїль піддався нападіві з боку Іраку. Перші прямі переговори між Ізраїлем і Палестиною відбулися 1992 року і вже 1993 року Ізраїль визнав Палестинську автономію і вивів війська з деяких окупованих територій. 1994 року був підписаний мирний договір із Йорданією.

ДРУГА ЛІВАНСЬКА ВІЙНА

2006 відбулась Друга ліванська війна. Конфлікт був спровокований 12 липня ракетно-мінометним обстрілом укріпленого пункту «Нуріт» і прикордонного населеного пункту Шломі на півночі Ізраїлю.

14 серпня в 8:00 ранку, згідно прийнятої 11 серпня резолюції Ради Безпеки ООН 1701, було оголошено припинення вогню. Бомбардування ліванських міст і ракетні обстріли Ізраїлю припинилися.

СУЧАСНИЙ СТАН КОНФЛІКТУ

В даний час Ізраїль контролює повітряний простір і прибережні райони, а також контролює переміщення жителів і торгівлю сектора Газа з рештою світу, за винятком «Філадельфійського коридору» на південному кордоні Гази, який контролює Єгипет.

